

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 3048/05
01.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Slobodana Dražića, Nikole Stanojevića i Mihaila Rulića, članova veća, u parnici tužilaca: AA i BB, koje zastupa advokat AB i tužilje VV, protiv tuženih: GG, DD i ĐĐ, čiji je zajednički punomoćnik advokat BA, radi utvrđenja prava svojine, odlučujući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.br.1127/05 od 8.8.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 1.2.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilaca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.br.1127/05 od 8.8.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom drugostepenom presudom Gž.br.1127/05 od 8.8.2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužilaca i potvrđena presuda Opštinskog suda u Bajinoj Bašti P.177/03 od 6.4.2004. godine u delu izreke pod II i III.

Presudom Opštinskog suda u Bajinoj Bašti P.br.177/03 od 6.4.2005. godine, stavom I izreke, delimično je usvojen tužbeni zahtev tužilaca prema tuženima i utvrđeno da su tužioci suvlasnici i suposednici i to prvo i drugo tužioci sa po $\frac{1}{4}$, a treće tužilja sa $\frac{1}{2}$ udela na spratu porodične poslovno stambene zgrade ŽŽ, izgrađenoj na kat. parceli broj aa KO EE; a koji se sprat sastoji od: tri sobe, kuhinje, kupatila i hodnika, ukupne površine 125,86 m², što su tuženi dužni priznati i trpeti da se tužioci upišu kao suvlasnici i suposednici na opisanoj nepokretnosti sa navedenim suvlasničkim i suposedničkim udelima i kao sukorisnici kat. parcele broj aa KO EE sa istim udelima kod Službe za katastar nepokretnosti u EE, u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti ove presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja. Stavom II izreke odbijeni su kao neosnovani preostali deo tužbenog zahteva tužilaca prema tuženima kojim su tražili da se utvrdi da su suvlasnici i suposednici i to prvo i drugo tužioci sa po $\frac{1}{4}$, a treće tužilja sa $\frac{1}{2}$ udela na prizemlju navedene stambene zgrade opisane u stavu I izreke, a koje prizemlje se sastoji od dva poslovna prostora - lokala i jednog hodnika ukupne površine 125,86 m² (površina jednog lokala 47,04 m², površina drugog lokala 59,92 m² i površina hodnika 18,9 m²); kao i da ispravka tapije zavedena u knjizi tapija pod poslovnim brojem 45/34 izvršena od strane Sreskog suda u Bajinoj Bašti pod brojem R.466/54 od 17.12.1954. godine ne proizvodi pravno dejstvo. Stavom III izreke tužioci su obavezani da solidarno isplate tuženima naknadu troškova ovog spora u iznosu od 103.500,00 dinara u istom paricionom roku i pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene drugostepene presude tužioci su blagovremeno izjavili reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost drugostepene presude u smislu člana 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija tužilaca nije osnovana jer u provedenom postupku nije učinjena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz noveliranog člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nije učinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz noveliranog člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP na koju se u reviziji ukazuje. Nisu osnovani ni navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, pravni prethodnik tužilaca sada pokojna PP (baka po ocu prvo i drugo tužilaca i majka treće tužilje) upisana je knjigu tapija kao isključivi vlasnik predmetne poslovno stambene zgrade i kat. parcele na kojoj se ista nalazi, broj vv KO EE; na osnovu tapije Sreskog suda u Bajinoj Bašti R.br.135/54 od 30.3.1954. godine, po osnovu kupovine od ZZ, kao naslednika prethodnog vlasnika. Posle nekoliko meseci, tapijom Sreskog suda u Bajinoj Bašti R.466/54 od 17.12.1954. godine, a na osnovu zapisnika o saslušanju zainteresovanih stranaka: pravne prethodnice tužilaca i njene majke II, izvršena je ispravka tapije R.135/54 od 30.3.1954. godine; tako što je predmetna poslovno stambena zgrada i kat. parcela na kojoj se ista nalazi, prešla u svojinu na ravne delove sa po $\frac{1}{2}$ delova na JJ i njenu rođenu sestru, sada pokojnu PP, inače majku - pravnog prethodnika tuženih. Godine 1960. nacionalizovana je navedena katastarska parcela broj vv KO EE na kojoj se nalazi predmetna poslovno - stambena zgrada, pa su pravne prethodnice tužilaca i tuženih tada postale sukorisnici navedene katastarske parcele sa po $\frac{1}{2}$ delova. Premerom iz 1968. godine, ta katastarska parcela je dobila nov broj aa KO EE. Nadalje je utvrđeno da su JJ i njena sestra PP, nakon navedene ispravke tapije, usmeno sprovele fizičku deobu predmetne poslovno stambene zgrade na taj način što je JJ pripao sprat, a PP prizemlje, koje se sastojalo od jednog lokala, kuhinje, sobe i špajza. Taj lokal je ona posredstvom svog zeta, a JJ supruga, KK, obzirom da je živela u ____, izdavala dugo godina u zakup trećim licima i plaćala porez na tu zgradu kao imovinu. Dok je ostale prostorije u prizemlju koristila njena sestra JJ, uz njenu saglasnost. Tako da ju je JJ i

označena kao drugog suvlasnika predmetne poslovno stambene zgrade u svom ugovoru o poklonu iz marta meseca 1991. godine kojim je raspolagala svojim pravom vlasništva na predmetnoj zgradi od 1/2 delova, poklonivši ga svojoj deci.

Na bazi utvrđenog relevantnog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi i sa pravnog aspekta Vrhovnog suda zaključili da je pravni prethodnik tuženih sada pokojna PP, dugogodišnjom savesnom državinom od preko 20 godina, računajući od decembra meseca 1954. godine od kada je koristila prizemlje predmetne poslovno stambene zgrade, pa do 1991. godine kada je podneta tužba u ovoj pravnoj stvari, a u kontekstu izvršene fizičke deobe predmetne nepokretnosti, svakako stekla pravo svojine na prizemlju iste shodno članu 28. stav 4. noveliranog Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa. Zbog čega su nižestepeni sudovi ispravno našli da je neosnovan stvarno pravni zahtev tužilaca u pogledu tog dela predmetne nepokretnosti.

Irelevantni su revizijski navodi tužilaca da su nižestepeni sudovi pogrešno utvrdili šta je urađeno ispravkom tapije R.466/54 od 17.12.1954. godine jer u spisima predmeta ne postoji ta ispravka tapije (a zapravo original) i da nisu pouzdano utvrdili da li su pravne prethodnice parničnih stranaka izvršile deobu predmetne poslovno - stambene zgrade na realne ili idealne delove. Stoga što se takvim revizijskim navodima ustvari napada utvrđeno činjenično stanje, sa kog razloga se revizija shodno članu 385. stav 3. ZPP ne može izjaviti.

Neosnovan je revizijski navod tužilaca o pogrešnoj primeni materijalnog prava kada je drugostepeni sud ispravno našao da su se u konkretnom slučaju ispunili uslovi za originarno sticanje svojine po osnovu takozvanog apsolutnog održaja za nepokretne stvari iz već citiranog člana 28. stav 4. noveliranog Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa, nesumnjivim protekom roka od 20 godina savesne države predmetne nepokretne stvari. Imajući u vidu da se shodno članu 72. stav 3. citiranog Zakona savesnost države predpostavlja i da je država shodno stavu 2. citiranog člana savesna, ako držalac ne zna ili ne može znati da stvar koju drži nije njegova. Prema tome, kako tužioci nisu dokazali da je pravna prethodnica tuženih znala da predmetna nepokretnost nije njena, već ju je naprotiv izdavala u zakup i plaćala porez na tu imovinu, ponašajući se u svemu kao kvalifikovani držalac predmetnog dela nepokretnosti; to je u kontekstu evidentnog protoka roka od 20 godina, pravni prethodnik tuženih stekla pravo svojine na delu u prizemlju navedenog objekta.

Pravilno je doneta i odluka o troškovima ovog spora u smislu članova 154. stav 1. i 155. ZPP.

Sa izloženih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude u smislu člana 393. ranije važećeg ZPP u vezi člana 491. stav 4. ZPP ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 125/04 od 22.11.2004. godine, sa primenom od 23.2.2005. godine) čija se pravila primenjuju u postupku koji je pokrenut pre početka primene ovog Zakona.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj sudske pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ